

СКЛАДНИКИ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ДЛЯ СУБ'ЄКТІВ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

*Перунова О.М., канд. юрид. наук, доцент
Леонтьєва Л.В., канд. юрид. наук, доцент*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Власність уявляє собою економічне панування суб'єкта над об'єктом, що належить йому, використання суб'єктом цих об'єктів своєю владою й у власних інтересах.

Сутність відносин власності у сфері економіки полягає в тому, що наявні засоби виробництва і продукти праці, які отримуються від їх експлуатації, належать певним суб'єктам.

Поняття право власності виникає в результаті правового врегулювання економічних відносин власності.

Право власності в Україні регулюється Конституцією України, Цивільним кодексом та Законом України «Про власність» від 7 лютого 1991 р., які містять у собі деякі розбіжності.

Право власності – це врегульовані законом суспільні відносини щодо володіння, користування й розпорядження майном (ст. 2 Закону України «Про власність»).

Володіння – це закріплення матеріальних благ за конкретними власниками – індивідами і колективами, фактичне утримання речі у сфері господарювання цих осіб. Користування – це вилучення з речей їхніх корисних властивостей, які дають можливість задовольнити відповідні потреби індивіда чи колективу. Розпорядження – це визначення власником юридичної або фактичної долі речі. Індивід або колектив здійснює володіння, користування і розпорядження речами (матеріальними благами) за своїми інтересами, незалежно від волі й бажання інших осіб. Згідно зі ст. 2 Закону України «Про власність» в Україні виступає в таких формах: приватна, колективна, державна.

Насамперед, економічні перетворення відносин власності в процесі сучасної економічної реформи, що передбачає запровадження ринкових форм господарювання, здійснюються шляхом:

- подолання гіпертрофії державної власності в процесі: приватизації майна державних підприємств і організацій; виділення комунальної власності в самостійну форму власності; передачі в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств та їх структурних підрозділів;

- легалізації та підтримки приватної власності на засоби виробництва;

- залучення іноземного капіталу у вітчизняну економіку з метою її структурної перебудови, підвищення ефективності виробництва.

Суб'єктами права державної власності є держава в особі Верховної Ради України. Від імені народу управління державним майном здійснює Верховна Рада України і місцеві ради народних депутатів, а також уповноважені ними державні органи, які вирішують питання створення підприємств і визначення цілей їхньої діяльності, реорганізацію і ліквідацію, здійснюють контроль за ефективністю використання і збереження довіреного їм державного майна й інші правомочності згідно із законодавчими актами України.

Об'єктами права державної власності є:

- земля, майно, що забезпечує діяльність Верховної Ради України та утворюваних нею державних органів; майно Збройних Сил, органів державної безпеки, прикордонних і внутрішніх військ;

- оборонні об'єкти; єдина енергетична система; системи транспорту загального користування, зв'язку та інфраструкції загальнодержавного значення;

– кошти державного бюджету; національний банк та його установи і створювані ними кредитні ресурси; республіканські резервні, страхові та інші фонди;

– майно вищих і середніх спеціальних навчальних закладів;

– майно державних підприємств; об'єкти соціально-культурної сфери або інше майно, що становить матеріальну основу суверенітету України і забезпечує її економічний та соціальний розвиток. У державній власності може перебувати також інше майно, передане у власність України іншими державами, а також юридичними особами й громадянами.

У комунальній власності є майно, у тому числі грошові кошти, які належать територіальній громаді.

Суб'єктом права комунальної власності є територіальні громади в особі обласних, районних, міських, селищних, сільських рад.

Управління майном, що є в комунальній власності, здійснюють територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування.

Об'єктами права комунальної власності є:

– майно, що забезпечує діяльність відповідних рад і утворюваних ними органів; кошти місцевих бюджетів; державний житловий фонд;

– об'єкти житлово-комунального господарства;

– майно закладів народної освіти, культури, охорони здоров'я, торгівлі, побутового обслуговування; майно комунальних підприємств;

– місцеві енергетичні системи, транспорт, системи зв'язку та інформації, включаючи націоналізоване майно, передане відповідним підприємствам, установам, організаціям;

– інше майно, необхідне для забезпечення економічного й соціального розвитку відповідної території та ін.

Приватна власність як соціально-економічна категорія сприяє, стимулюванню і розвиткові економіки, її прогресивному рухові вперед. Зараз в Україні приватна власність має незначну питому вагу, однак у процесі приватизації вона буде збільшуватися й у перспективі стане основою господарської діяльності. Суб'єктами права приватної власності є громадяни України, іноземні громадяни й особи без громадянства. Громадянин України здобуває право власності на доходи від участі в суспільному виробництві, від індивідуальної роботи, підприємницької діяльності, вкладення засобів у кредитні установи, акціонерні товариства, а також на майно, отримане внаслідок спадкування або укладання інших угод.

Об'єктами права приватної власності є: житлові будинки, квартири, предмети особистого користування, дачі, садові будинки, предмети домашнього господарства, продуктивна і робоча худоба, земельні ділянки, насадження на земельній ділянці, засоби виробництва, вироблена продукція, транспортні засоби, грошові кошти, акції, інші цінні папери, а також інше майно споживчого й виробничого призначення.

Отже, припинення права власності може бути з ініціативи власника або без згоди власника у випадку конфіскації і реквізиції майна, за рішенням суду чи іншого правомочного державного органу за здійснення злочину або іншого правопорушення.

Таким чином, можливо зробити висновок, що без елементів права власності та їх правових характерних ознак неможливо розглядати державну, комунальну та приватну форму власності взагалі. Без права власності ми не можемо оптимально у повному обсязі розглядати поняття фізичної та юридичної особи.